

نیایش

حَمْدًا نَعْتَقُ بِهِ مِنْ أَلِيمِ نَارِ اللَّهِ إِلَى
كَرِيمِ جِوَارِ اللَّهِ،
حَمْدًا - نُزَاحِمُ بِهِ مَلَائِكَتَهُ الْمُقَرَّبِينَ،
وَنُضَامٌ بِهِ أَنْبِيَاءُهُ الْمُرْسَلِينَ فِي دَارِ الْمُقَامَةِ الَّتِي لَا تَزُولُ وَمَحَلِّ
كَرَامَتِهِ الَّتِي لَا تَحُولُ

[خدا را سپاس؛] سپاسی که به آن از آتش دردناک خدا رسته، به جوار
رحمتش رهسپار شویم.

سپاسی که به آن شانه به شانه مقربین از فرشتگان رفته، جا را بر آن‌ها
تنگ سازیم،

و به آن، در سرای جاودانی و جایگاه پریکت همیشگی (بهشت) با
پیامبران فرستاده‌اش گرد آئیم.

